

[Justitsministeren.]

om det eller lade Højesteret udgøre to Trediedele af Dommernes Antal, som det ærede Medlem Hr. J. S. Foget anbefalede.

Jeg skal ikke gaa nærmere ind paa den Bemærkning, som jeg ikke anser paa sin Plads, fra det ærede Medlem, at man jo allerede tidligere havde set, hvor vidt en Minister kunde drive det. Det ærede Medlem sigtede til et Par Sager, som han havde omtalt vedrørende min Kollega Landbrugsministeren. Jeg maa tilbagegive dette og blot tilføje, at hvis det juridisk set var berettiget at udslynge saadanne Paastande, vilde disse Sager sikkert i juridiske Kredse have voldt betydelig større Interesse, end Tilfældet har været.

Jeg kommer saa til det ærede Medlem Hr. Victor Pürschel, der jo, som jeg sagde, i høj Grad lettede Udvalgsarbejdet. Nu vil det jo være rimeligt at henvise den nærmere Diskussion af alle disse smaa Detailindvendinger netop til Udvalget. Jeg har hele Tiden tænkt mig, at der skulde nedsættes et Udvalg, men for at det ærede Medlem Hr. Victor Pürschel ikke skal tro, at Ministeren overhovedet intet Kendskab har til Lovforslaget, vil jeg dog om nogle af disse Punkter fremsætte enkelte Udtalelser.

For det første sagde det ærede Medlem Hr. Victor Pürschel, at det kan komme til at virke fuldkommen parodisk at sætte det store Rigsretsapparat i Gang i Anledning af en eller anden lille Forenings Opløsning. Jeg vil gøre ham den Indrømmelse, at det er muligt, at hvis man tidligere havde haft Spørgsmaal om Foreningers Opløsning fremme som Rigsretssager, vilde det maaske have paavirket Udformningen af denne Lov, med andre Ord, man har maaske baade fra Justitsministeriets og fra Retsplejeudvalgets Side været mindre tilbøjelig, end man maaske skulde have været, til at lægge nogen videre Vægt paa, at Rigsretten ogsaa efter Omstændighederne kunde komme til at beskæftige sig med denne nye Opgave. Derfor vil jeg heller ikke have noget som helst imod, jeg vil finde det rimeligt, om man i Udvalget ser paa Lovforslaget netop ud fra den Grundbetragtning, som det ærede Medlem gjorde gældende. Paa den anden Side maa jeg hævde, at man kan vanskeligt tænke sig, at fuldkommen betydningsløse Foreninger, uanset hvor yderliggaaende til den ene eller den anden Side de maatte være, bliver taget saa højtideligt, at man vil rejse Rigsretssag om deres Opløsning. At Hovedbestemmelsen, som jeg i øvrigt maa tilstaa, der ikke

er nogen Grund for mig til at begynde at diskutere her, da det hører hjemme under Grundlovsforhandlingerne, i og for sig er rimelig, det maa jeg hævde. Det er rimeligt og rigtigt, at man i disse Tider, hvor man i næsten alle demokratiske Stater ser hen til Bestemmelser, der yder en mere effektiv Beskyttelse for Demokratiet end den, vi hidtil har haft, ogsaa her tager dette Spørgsmaal op.

For saa vidt var jeg altsaa i Hovedsagen ikke uenig med det ærede Medlem Hr. Victor Pürschel i, at man maatte se, om den nye Opgave foranledigede særlige Bestemmelser ud over dem, Justitsministeriet og Retsplejeudvalget havde foreslaet, eller en anden Redaktion af de foreslaaede Bestemmelser.

Derimod begyndte jeg straks at blive urolig, da det ærede Medlem saa stærkt komplimenterede Ministeriet og dets nuværende Chef, i hvert Fald Ministeriet, for dets Dygtighed, saa ved man jo, at med denne Baggrund har det ærede Medlem fundet en hel Masse Ting at kritisere. Det vil jo ikke nedsætte hans egen fremragende Dygtighed som Jurist, at han indleder paa denne Maade, og det har sikkert heller ikke været hans Hensigt, og det er heller ikke min Hensigt.

Den første Indvending kom med Hensyn til § 4. Den gik ud paa, at Præsidenten altid burde være Højesterets Præsident. Ja, jeg tror, at det vil forme sig saaledes i Praksis, at det næsten altid vil blive Højesteretspræsidenten. Af de Grunde, det ærede Medlem Hr. Victor Pürschel anførte, vil jeg ogsaa anse det for rimeligt, men paa den anden Side er det vel lidt urimeligt for Rigsdagen at binde Rigsretten paa Forhaand. Man kunde jo tænke sig et Tilfælde, hvor der netop blandt Rigsdagens Medlemmer af Rigsretten var en særdeles fremragende Jurist, jeg tænker ikke i dette Tilfælde paa det ærede Medlem Hr. Victor Pürschel, jeg tænker f. Eks. paa det Tilfælde, at der kunde være en Højesteretspræsident, som lige var gaaet af, fordi Rigstinget fristede ham saa stærkt, og var blevet afløst af en yngre Kraft, som ikke var videre inde i politiske Forhold; saa bør man ikke paa Forhaand umuliggøre, at denne Mand, der forenede en betydelig juridisk Viden med noget Kendskab til Rigsdagsarbejde, blev Præsident. Derfor tror jeg ikke, man skal binde Retten paa dette Punkt.

Det ærede Medlem Hr. Victor Pürschel udtalte dernæst, at Kommissionsbetænkningens Indhold som sædvanlig — efter denne Udtryksform gaar jeg ud fra, at det